

чува и раздава далечъ на далечъ. *Зк. 7. Заси́лж са* сдѣлаю усилие, соберусь съ силами: На два пѣтъ Милчу са засили до са хвърли въ огъньтъ. *Зк. 189.* А къту ся прихванѣтъ добрѣ разсади и ся засилиѣтъ, прикопавѣтъ, поливѣтъ и плѣвѣтъ гы отъ други обраслы имъ трѣвы. *Пк. 69.*

Засинѣж са *м. св.* засинѣюсъ; сильно выпью. *Кн. 307.* (О пѣнниѣ, сначала отказывавшемся отъ питья): Не ще, не ще, а кога вдигна, засинѣ ся. *Ч. 197.*

Засипѣж *м. св.* *Засип(у)вамъ* *м. дл.* засыплю, засыпаю: Съ лява си брѣжна въ джепове, Извади жалти жалтици, Тешка си свадба берать жалтици. *М. 119.* Въ 79 л. по Р. Х. Везувій засипаль околны-ты градове: Херкуланъ, Помпеѣ и Стабіѣ. *Л. Д. 1873 р. 67.* Печенѣзи-тѣ почехѣ да засыповать съ стрѣлы. (*Печенны сыпають стрѣлы*). *Р. 181.*

Заситѣж *м. св.* насыщу, удовлетворю: Дѣте-то простира рѣцѣ на всичко, чтото може само да му насытъ глада, да му угаси жѣдѣ-тѣ. *Л. Д. 1874 р. 94.*

Заскѣтамъ(са) *м. св.* начну блуждать, заблужусь. *Заскѣ-вамъ(са)* *м. дл.* Нелѣ зароси ситна роса, Та си изми бѣлешки-те Бѣлешки те цѣрни кѣрви, Що бележи дѣрво каменѣ.—Нели пѣт-а си забѣрка, Та заскита низъ гора-та. *М. 19.* И ми доткала и ми довезала, И ми заскитала во гора зелена, Кога ми плакала, гора ми дзунила. *М. 151.* Дури да стигнитъ некой до неа (безсмѣртна вода), требеше да пѣтувать три дни все во ноцна темнина, во коя люде-то съ заскитвеха и не можеха да съ врататъ на бѣль день. *М. р. 526.*

Заскѣкнѣж *м. св.* заскочну, попаду: Тогава малкы трошници отъ хранѣ-тѣ заскочкнѣтъ въ дыхателнѣ-тѣ трѣбѣ. *Л. Д. 1874. р. 51.*

Заскрѣцамъ *м. св.* заскриплю: На другій день още въ зори заскрѣцахъ коля. *Зк. 35.* Додѣ са тѣй канеше и раздумваше Милчу, насрѣща му заскрѣца кирванъ отъ коля, кон носяхъ за въ градъ дѣрва. *ѣб. 148.*

Заскѣпнѣж *Заскѣпнѣж* *м. св.* *Заскѣпнѣвамъ* *м. дл.* вздорожаю, дорожаю: Како см' моми заскѣпнѣли, А момци см' отпаднѣли! Сама мома за хилѣдѣ Съсъ косѣ ѣ за два граде. Трима момци за конѣ плѣвѣ, Три калпаци за дукахче! *Пк. 16.*

Засладѣж *м.* *Заслаждамъ* *м. дл.* 1) усажу, усаждаю: Донеси на танурчето малко гроздѣ да си засладишъ уста-та. *Зк. 177.* 2) вкушу сладость, получу наслажденіе: Най-сѣтнѣ като не могатъ и тѣи сами да засладятъ отъ вѣчто, кое-то да гы привлѣче къмъ наукѣ-тѣ, то